

God is dichtbij!

God is altijd dichterbij
dan je kunt vermoeden,
zelfs als menige orkaan
in je hart zal woeden.
Dan nog zal Zijn vaderstem
vol vertroosting fluist'ren.
Blijf dus in die woeste storm
heel goed naar Hem luist'ren.

Soms is het gewoon een kind
waardoor God laat merken,
dat Hij jou in al je zorg
liefd'rijk wil versterken.
't Kan een mens zijn die pardoes
woorden spreekt die maken
dat je voelt dat Vader jou
zachtjes aan wil raken.

Zo laat Hij in 't kleine vaak
Zijn vertroosting blijken
door een hand die Hij jou reikt,
waardoor lasten wijken.
Als je zo op Hem vertrouwt
zie je steeds Zijn zegen,
kom je Hem weer elke dag
vol van liefde tegen.

Niet verder dan vandaag!

Kijk niet verder dan vandaag.
Morgen heeft zijn eigen zorgen
en dan ben je weer opnieuw
in Gods vaderhand geborgen.
Elke dag heeft zo een glans
om je grens'loos te verblijden,
maar ook soms een enk'le wolk
is er die je hart laat lijden.

Toch wordt er een gouden draad,
door je levenskleed geweven,
die het groots patroon bepaalt
voor geheel je verd're leven.
Niets blijft zo het heden is.
Mag veel dof en kleurloos lijken,
doordat God Zijn plan volvoert,
zal je toekomst rijker blijken.

Wees niet bang voor dat wat komt.
De ervaring laat mij weten,
dat God al Zijn kind'ren leidt
en ook jou niet zal vergeten.
Nu nog in een duister dal,
zul je eens het licht aanschouwen.
Heb slechts moed en hoop daarop
met een kinderlijk vertrouwen!

De melodie der sterken

Er zijn vogels die nog zingen
in het duister van de nacht,
zelfs als hen gekooïd, gevangen,
niets dan het alleen zijn wacht.
Waar zal toch de kracht van komen
die hen vrolijk door laat gaan?
Zou de Schepper ze soms sterken
in hun uitzichtloos bestaan?

Zo ontmoette ik laatst iemand,
die gekooïd geen uitzicht had,
vaak haar eigen leed vergetend
daag'lijks voor een ander bad.
Zelf in zorgen opgesloten
zong haar hart een zuiver lied.
Nergens was nog te bespeuren
haar verborgen, stil verdriet.

't Zijn de edelen der aarde,
vogels met een wond're tooi,
die zo, zonder zelf te klagen,
lied'ren zongen, wondermooi.
En hun klank gaat nooit verloren,
omdat het van boven was.
't Bleek de melodie der sterken
die ik in hun ogen las!

God, geef mij...

Geef mij de krachten te dragen
dat wat ondragelijk is.
Geef mij de moed juist te kiezen
in dingen die ik beslis.
Geef mij de lust steeds te spreken
het woord dat U in mij legt.
Geef mij de wijsheid te zwijgen
als men iets hatelijks zegt.

Geef mij geduld in het wachten
op alles wat ik U vraag.
Geef mij de durf te bewijzen
dat ik Uw naam met mij draag.
Geef mij een hart vol van liefde
dat zich naar ieder mens wendt.
Geef mij een warm mededogen
waar men Uw grootheid niet kent.

Geef mij twee ogen die zoeken
naar U, wanneer ik verdwaal.
Geef mij twee armen waarmee ik
zij die verzwakt zijn onthaal.
Geef mij nog meer dan ik vraag, Heer,
U weet wat goed is en slecht.
Laat mij vertrouwend U volgen,
mijn hand in Uw hand gelegd.